

[Kofod-Svendsen]

terne, landsretterne og Højesteret er det dommeren, som afgør det.

Men så har vi begrebet en kommissionsdomstol. Den har som udgangspunkt også været åben, men den kunne lukkes. Hvem afgør, hvornår en kommissionsdomstol skal lukkes? Det gør dommeren. Og når valget står imellem, at det skal være en dommer, som træffer denne afgørelse, eller – som det er foreslået her – justitsministeren, efter at spørgsmålet har været gjort til genstand for et samråd i Folketingets Retsudvalg mellem udvalget og justitsministeren, som det hedder i bemærkningerne til ændringsforslag nr. 3, kan jeg ikke se rettere, end at det rigtige må være, at vi følger de regler, som generelt gælder i retsplejeloven, og det vil sige, at den afgørelse, som skal træffes, bliver truffet af dommeren.

Jeg kan godt se, at man kan argumentere for det ene og det andet, men efter at have set på og lyttet til Socialdemokratiets argumentation og studeret retsplejeloven, kan jeg ikke se rettere, end at det naturligste må være, at de regler, der gælder for en kommissionsdomstol, også kommer til at gælde for en dommerundersøgelse.

Derfor mener vi, at det ændringsforslag, som er stillet af SF, for fremtiden – for det vedrører jo lovens indhold i fremtiden – er rigtigt; det kan vi støtte.

Hvad så med fortiden? Hvad den angår, må vi være klar over, at dommerundersøgelser har været lukkede, og i bemærkningerne argumenterer man for, at forhold af almen interesse, der har fundet sted før lovens ikrafttrædelse, vil kunne undersøges efter reglerne i den foreslåede § 21 a, altså undersøgelsen foregår for lukkede døre. Der nævnes ikke noget, men tænker man konkret på tamilsagen, må jeg sige, at mit standpunkt – jeg kan ikke se, andet er rigtigt – vil være åbenhed. I pressen har man forstået, at der har fundet drøftelser sted mellem regeringen og CD, og at man dér er enedes om, at det skal foregå for lukkede døre. Dertil vil jeg sige, at vi da også er indstillet på, at man skal respektere indgåede aftaler. Men jeg vil gerne tilkendegive, hvad vi mener er det rigtige.

Når det om fortiden hedder, at justitsministeren i forbindelse med iværksættelse af sådanne undersøgelser kan lade det foregå for lukkede døre, kunne man jo, hvis man har det principielle standpunkt – hvad vi har – at det er dommeren, der skal træffe afgørelsen, og også

selv om man mener, at den konkrete sag bør være for åbne døre, men samtidig vil respektere en indgået aftale, udforme loven på den måde, at det principielle og det rigtige er åbenheden, sådan som SF har foreslået det, men i en overgangsbestemmelse formulere en respekt for aftaler indgået i fortiden.

For i Kristeligt Folkeparti lægger vi også vægt på, at man ikke foretager sig noget, der kan beskyldes for at være lovgivning med tilbagevirkende kraft. Og da der blev indgået aftale om en dommerundersøgelse, var dommerundersøgelser jo lukkede.

Det vil vi gerne vise respekt for, og derfor foreslår vi, at lovforslaget går tilbage til fornyet behandling mellem anden og tredje behandling, hvor vi kan stille et ændringsforslag, som siger, at spørgsmålet om, hvorvidt der skal være lukket eller åbent, afgøres af dommeren, men med en formulering, som respekterer, hvad der er besluttet i fortiden, så man i en overgangsbestemmelse 100 pct. respekterer en allerede indgået aftale og ikke lovgiver med noget, der smager af tilbagevirkende kraft. Man kan selv have en anden holdning, men i den sammenhæng lægger vi stor vægt på respekten for indgåede aftaler.

Hvad angår kriterierne for åbenhed/lukket, er der i retsplejelovens § 29 i forskellige punkter skitseret kriterier for, hvornår en lukket, er givet fald kan blive iværksat.

Vi har lovet at redegøre for vores stillingtagen til ændringsforslagene, og i den forbindelse vil jeg gerne gøre den bemærkning, at de kom meget sent, idet vi fik dem, meget kort tid før vi skulle skrive betænkning. Under de videre overvejelser mener jeg man bør nå frem til en form for kompromisforslag, hvor man har en principiel holdning for fremtiden, men også en fuld respekt for, hvad man har besluttet i fortiden, så det forslag, jeg kunne tænke mig, ikke på nogen måde kan kritiseres for at være en lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Med disse ord vil jeg gerne anmode om udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg er lidt overrasket over indlæggene fra Fremskridtspartiet og Kristeligt Folkeparti. Det er jo rigtigt, som der står i betænkningen,